

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

01 martie 2017

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinând admisibilitatea în principiu a recursului în anulare declarat de către petiționarul Cebotari Valeriu, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016 și a încheierii Judecătoriei Bălți din 04 mai 2016,

Termenul de examinare a cauzei:

1. *prima instanță: 15.04.2016-04.05.2016*
2. *instanța de recurs: 25.05.2016 - 22.06.2016*

A C O N S T A T A T:

1. Avocatul Malanciuc Ion în numele petiționarului Cebotari Valeriu, la data de 15 aprilie 2016, a înaintat plângere judecătorului de instrucție al Judecătoriei Bălți, în baza prevederilor art. 313 Cod de procedură penală, prin care a solicitat anularea ordonanței din 21 martie 2016, emisă de procurorul-adjunct al procurorului Procuraturii Anticorupție, Șef al Serviciului Nord, Gavajuc Serghei, privind respingerea plângerii lui Cebotari V. împotriva ordonanței de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal, emisă la 26.02.2016 de procurorul Serviciului Nord al Procuraturii Anticorupție, Pripa Ion.

În motivarea plângerii a fost indicat, că petiționarul nu este de acord cu ordonanțele din 26.02.2016 și 21.03.2016 privind refuzul în pornirea procesului penal cu clasarea procesului penal în privința administratorului SRL „Sipuș” Pușcaș Valentin, deoarece consideră că în acțiunile ultimului, se conțin elementele infracțiunii prevăzute de art. 190 Cod penal, iar ordonanța procurorului este nemotivată, nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, nu au fost apreciate circumstanțele cazului și argumentele petiționarului, nu a fost efectuată o cercetare eficientă a circumstanțelor invocate de petiționar și neîntemeiat s-a ajuns la concluzia de respingere a plângerii petiționarului, ca fiind nefondată, fapt ce contravine art. 19 Cod de procedură penală.

2. Prin încheierea Judecătoriei Bălți din 04 mai 2016, a fost respinsă plângerea înaintată în numele petiționarului Cebotari V., ca neîntemeiată.

În motivarea soluției adoptate, instanța de judecată a concluzionat, că la emiterea hotărârii procurorul Pripa I. și procurorul ierarhic superior Gavajuc S. au dat apreciere juridică acțiunilor directorului SRL „Sipuș”, Pușcaș Valentin, prin prisma prevederilor Codului penal, specificând în fiecare caz aparte care anume din

elementele constitutive a infracțiunii lipsesc, făcând o analiză amplă asupra legalității acțiunilor acestora. La emiterea ordonanței de neîncepere a urmăririi penale au fost analizate declarațiile martorilor audiați în cadrul procesului penal, care au fost verificate sub toate aspectele, inclusiv prin prisma materialelor acumulate în urma efectuării acțiunilor de urmărire penală.

Totodată, instanța de judecată a considerat, că temei pentru casarea ordonanțelor lipsește, ținând cont că de către petiționar în plângere nu este invocat care anume drepturi au fost încălcate de organul de urmărire penală în cursul procesului penal sau care anume acțiuni de urmărire penală nu au fost efectuate în scopul cercetării sub toate aspectele, completă și obiectivă, a circumstanțelor cauzei. Conținutul plângerii poartă un caracter vag nefiind indicate argumente ce țin de dezacordul cu ordonanțele emise de către procurorul Pripa I. și procurorul ierarhic superior, Gavajuc S., și care anume neajunsuri au fost admise de procuror în cadrul examinării procesului penal.

3. Încheierea menționată, a fost atacată cu recurs de către avocatul Malanciuc I., în numele petiționarului Cebotari V., prin care a solicitat casarea acesteia și adoptarea unei noi hotărâri prin care să fie anulate ordonanța din 21 martie 2016, emisă de procurorul-adjunct al procurorului Procuraturii Anticorupție, Șef al Serviciului Nord, Gavajuc S., și ordonanța de refuz în pornirea urmăririi penale și clasarea procesului penal, emisă la 26.02.2016 de procurorul Serviciului Nord al Procuraturii Anticorupție, Pripa I., cu remiterea cauzei penale procurorului și obligarea de a începe acțiunile penale în mod eficient în vederea atragerii la răspundere penală a lui Pușcaș V., administratorul SRL „Sipuș”, conform art. 190 alin. (5) Cod penal.

În motivarea recursului său, a invocat că:

- încheierea judecătorului de instrucție este nefondată, fiind interpretate declarativ și unilateral argumentele procurorilor în ordonanțele de neîncepere a urmăririi penale;

- atât procurorii, cât și judecătorul de instrucție intenționat trec cu vederea declarațiile martorilor, care au auzit cum Pușcaș argumenta refuzul de a elibera careva documente confirmative de primire a banilor și anume nedorința de a reflecta în evidența contabilă de primire a lor, cât și faptul livrării combinei. Astfel, Pușcaș din start a urmărit scopul de a-l înșela pe Cebotari;

- nu au fost reflectate nici în ordonanțele procurorilor, nici în încheierea judecătorului de instrucție motivele transmiterii de către Pușcaș V. lui Cebotari V. atât a combinei, cât și a tractorului;

- instanța de judecată a trecut cu vederea materialele prezentate de Inspectoratul de Poliție Rîșcani, unde sunt prezente probe care confirmă că tehnica agricolă i-a fost transmisă lui Cebotari V. de către directorul SRL „Sipuș”, Pușcaș V. contra sumelor transmise în contul înțelegerii ce a avut între ei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, a fost respins ca nefondat recursul declarat, cu menținerea încheierii contestate.

În motivarea soluției adoptate, instanța a considerat, că lipsesc temeiuri de fapt și aspecte de drept pentru casarea încheierii și respectiv, al ordonanțelor contestate,

deoarece respectarea drepturilor ocrotite de lege a petiționarilor la soluționarea prezentei plângeri a fost garantată de către Procuratura Anticorupție prin efectuarea controlului pe marginea celor invocate, iar dezacordul cu refuzul de pornire a urmăririi penale nu constituie temei de casare a actelor procesuale contestate, nefiind constatate încălcări de către organul de urmărire penală a careva drepturi garantate de Constituție, precum și a celor acordate de legea procesual-penală.

În opinia instanței de recurs, în cadrul examinării plângerii depuse au fost efectuate toate acțiunile procesuale necesare și utile pentru emiterea unei hotărâri întemeiate și legale, iar argumentele invocate de petiționar inclusiv pe parcursul examinării plângerii, nu pot servi ca temei pentru casarea încheierii, cât și a ordonanțelor contestate.

Reieșind din circumstanțele stabilite, instanța de recurs a conchis că plângerea a fost examinată complet, obiectiv și sub toate aspectele, iar argumentele expuse în recursul declarat nu sunt de natură să desființeze încheierea instanței, temeiuri de casare nefiind stabilite, încheierea judecătorului de instrucție privind respingerea plângerii împotriva ordonanțelor în cauză fiind întemeiată și legală, prin urmare recursul urmând a fi respins ca nefondat.

5. Nefiind de acord cu hotărârile judecătorești adoptate la caz, petiționarul Cebotari V. le contestă cu recurs în anulare, prin care solicită casarea acestora, cu remiterea cauzei pentru examinare în prima instanță, deoarece ambele instanțe judecătorești au ignorat principiul egalității armelor și apărare independentă. Între părți, urmând a fi menținut un echilibru corect, ceea ce nu a avut loc în ședințele instanțelor judecătorești, fiind flagrant încălcate prevederile art. 6 al Convenției Europene.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile alin. (1) art. 452 Cod de procedură penală, la Curtea Supremă de Justiție poate fi declarat recurs în anulare împotriva hotărârii judecătorești irevocabile, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Totodată, Colegiul penal relevă normele prevăzute de art. 453 alin. (1), art. 455 alin. (2) pct. 3)-5), art. 3 alin. (1) Cod de procedură penală, unde este stipulat că hotărârile irevocabile pot fi atacate cu recurs în anulare în scopul reparării erorilor de drept comise doar la judecarea cauzei, în cazul în care un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente a afectat hotărârea atacată. Cererea de recurs în anulare trebuie să cuprindă denumirea instanței care a pronunțat sentința, data sentinței, fapta constatată și dispozitivul sentinței; data deciziei în apel, dispozitivul deciziei în apel și argumentele admiterii sau respingerii apelului; data adoptării deciziei în recurs, și argumentele admiterii sau respingerii recursului. În desfășurarea procesului penal se aplică legea care este în vigoare în timpul judecării cauzei în instanța judecătorească.

Așadar, prevederile legale menționate mai sus prescriu în mod expres, că pot fi atacate cu recurs în anulare doar hotărârile judecătorești prin care a fost judecată

cauza penală în fond, adică hotărârile irevocabile de condamnare, de achitare sau încetare a procesului penal, după epuizarea căilor ordinare de atac.

Din dispozițiile legale enunțate mai sus se atestă, că celelalte categorii de hotărâri judecătorești irevocabile, inclusiv cele adoptate de judecătorul de instrucție, în temeiul art. 313 Cod de procedură penală, nu sunt pasibile de drept de a fi atacate prin intermediul recursului în anulare.

Acțiunile sau actele ilegale ale organului de urmărire penală și a organului care exercită activitate specială de investigații, în sensul art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, au un grad dublu de verificare, fapt ce corespunde cerințelor art. 13 CEDO, precum că orice persoană, ale cărei drepturi și libertăți recunoscute de prezenta convenție au fost încălcate, are dreptul să se adreseze efectiv unei instanțe naționale, chiar și atunci când încălcarea s-ar datora unor persoane care au acționat în exercitarea atribuțiilor lor oficiale. Astfel, statul fiind obligat să asigure măcar o cale de atac în instanță, în cazul pretinselor violări ale drepturilor omului. Însă, statul a asigurat acest drept, în cazurile prevăzute la art. 313 alin. (6) Cod de procedură penală, prin controlul efectuat în două grade de jurisdicție.

Eliminarea căilor extraordinare de atac în această materie este justificată și de caracterul special al procedurii instituite de prevederile art. 313 Cod de procedură penală, legiuitorul urmărind astfel să asigure celeritatea acesteia și obținerea în mod rapid a unei hotărâri irevocabile și definitive prin care să fie exercitat controlul judiciar asupra acțiunilor și actelor ilegale ale organului de urmărire penală și ale organelor care exercită activitatea specială de investigații, pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal.

Potrivit dispozițiilor art. 456 alin. (1), 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța decide inadmisibilitatea recursului înaintat, în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

În temeiul celor expuse, Colegiul penal conchide că, recursul de pe rol, este declarat împotriva unei hotărâri judecătorești irevocabile, prin care nu a fost soluționat fondul unei cauze penale și fără suport legal pentru a fi atacat cu recurs în anulare, adică este vădit neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 456 alin. (1) și art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) Cod procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E:

Inadmisibilitatea recursului în anulare declarat de către petiționarul Cebotari Valeriu, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 22 iunie 2016, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată integral la data de 01 martie 2017.

Președinte:

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie